

PLAYING DREAMS
מנגנת לך חלום

בס"ד

כיצד נייצר סאונד טוב?

אז כפי שכבר נאמר- בשנים האחרונות נכנסו לעולם המיקס טכניקות נוספות, חדשות, המשקפות את העולם המודרני המעובד.

שפע המכשור, שפע פלאגינים, שפע הטכניקות והאפשרויות האינסופיות גורמות לנו לחשוב- מה, כך רק להשאיר את הכל טבעי? אולי כדאי להשתמש במכשיר הזה? ואולי בטכניקה הזו?

לפעמים זה בא בצורה מושכלת- אני חותרת לצבע מסויים, סאונד קריספי כזה, מאד יציב. כזה שיישמע ברור בכל מצב, ולפעמים זה סתם כי מתחשק להגיע למשהו מעניין...

אז לסאונד הקריספי הנוקשה הזה יש שם - בפי אנשי הסאונד הוא מכונה "גלגלצ". לא נעים, אבל הוא נולד משום שכל הסיגנלים של היום משודרים גם ברדיו, וזה הסאונד שרגילים לשמוע שם. משהו כזה מאד בפרצוף, והמוזיקה שלנו מאד מושפעת משם. (!??)

יוצרים את זה בכל מיני טכניקות כמו למשל- שרשרת קומפרסורים, פרללים או סיטוריישנים, ואין בעיה להשתולל עם הסאונד לאן שלוקחת אותנו הרוח, או לאן שלוקח אותנו הפלאג...

גם הז'אנר של הבנות. מאד מושפע משם ובז'אנר של הבנות זה הרבה יותר בולט, למה? כי המנעד של הבנות יושב הרבה על תדרי המיד, וקומפרסורים הכי מדגישים את התדרים הללו. קומפרסור גם מגיב הכי מהר אל תדרי הללו – התדרים הנמוכים, כך שמה שאנו שומעים זה סאונד מאד מעובד ונוקשה, מעט אטום וממוקד וברור, ובאופן פרדוקסלי הוא בוקע מתוך ערפל שחור...

לא, שלא תחשבנה שאני נגד.. אפשר לומר שאני בהחלט משתמשת בטכניקות הללו לא מעט, אבל לא תמיד!!!! ובהחלט- זוהי ברירת מחדל אצלי. לא לכתחילה.

הטכניקה הזו מורגשת לא רק בווקאל, אלא כל החשיבה היא כזו- אפשר לשמוע גיטרה או תופים ולחשוב- מה זה, במידי או אמיתי?

ואני שואלת- אם לקחו נגן אמיתי למה מתאמצים כל כך להפוך אותו לצעצוע?

אבל זו החשיבה היום, והיא מקובלת אצל הרבה מאד מקצוענים!

ו...האזניים שלנו התרגלו לסאונד הזה, ולפעמים אפילו מחפשות אותו..